

Så fortsätter vi med Matematiklyftet

Gefle Montessoriskola, Gävle

På Gefle Montessoriskola var beslutet lätt att fortsätta med Matematiklyftet. ”Det måste vara förhållandevis enkelt för lärare, handledare och rektorer att hitta bra material och på lärportalen finns alltihop, säger Elisabet Enmark, rektor på skolan. Lärarna genomförde år två trots att förutsättningarna ändrades efter första året med statsbidrag.

Under läsåret 2013/14 deltog Gefle Montessoriskola i Matematiklyftet med statsbidrag tillsammans med två andra fristående skolor i kommunen: Trädgårds-skolan och Prolympia. Handledaren kom från den sistnämnda skolan.

Efter året med statsbidrag fortsatte Gefle Montessori på egen hand med fortbildningen då resultatet av det intensiva året med kollegialt lärande talade sitt tydliga språk. ”Lärarna har visat en större vilja att dela med sig och vi har fått ett mer öppet klimat. Matematiklyftet har gjort att vi delar med oss av det som fungerat bra men även kan prata om det som fungerat mindre bra. Diskussionerna har främjat vår gemenskap”, säger Elisabet Enmark.

Förstelärare blev ny handledare

Lösningen på avsaknaden av egen handledare hette Anna Lusth. Hon är förstelärare och klasslärare i en klass årskurs 2-3. När hon fick frågan om hon kunde tänka sig att ha rollen som handledare, trots att hon inte gått Matematiklyftets handledarutbildning, var svaret enkelt. ”Vår rektor Elisabet har visat att det här är viktigt. Hon ger oss tid och då vill vi andra i verksamheten också ge allt, vilket gör mitt jobb att handleda mycket enklare. I mitt uppdrag som förstelärare ingår det att handleda kollegiala samtal så den delen kändes inte främmande. Dessutom hade jag deltagit ett år som lärare i Matematiklyftet och visste

hur materialet var uppbyggt. Men det är klart, jag hade ju gärna gått utbildningen”, berättar hon.

Lärportalen en styrka för både handledare och rektor

Anna Lusth handledde under läsåret 2014/15 en grupp bestående av sex matematiklärare och en speciallärare på halvfart i modulen Algebra. De träffades på måndagar på konferenstid klockan 14.15-16.15, en till två gånger i månaden, beroende på vad som i övrigt pågick i verksamheten. Oftast tog träffarna inte två hela timmar vilket gav möjlighet att prata och arbeta med annat också.

Anna hade en timme mindre undervisningstid än sina kollegor. En timme som hon skulle fördela både på handledarrollen inom Matematiklyftet och på förstelärarrollen. ”Tack vare att lärportalen är så tydlig så hann jag med, materialet fanns ju där. Visst tog det tid att läsa materialet men det är något vi måste göra inom alla ämnen”, säger hon. Hon införde ändå att lärarna fick ungefär en kvart på sig i början av varje kollegial träff att skumma igenom texterna de läst för att det gav mycket mer aktiva diskussioner. ”Dessutom kan ingen skylla på att de inte har läst något”, förklarar hon.

Även Elisabet Enmark tycker att materialet och lärportalens struktur hjälpte dem i hög utsträckning. Och så har det fortsatt. ”Jag har varit ute och gjort klassrumsbesök och då har exempelvis texter från lärportalen om formativ bedömning varit till hjälp. Jag uppskattar att materialet är så modernt att man kan ta det direkt ut i verksamheten. Jag tror faktiskt att det är första gången jag stött på en så tydlig struktur och ett så tydligt innehåll som enkelt ger oss bra förutsättningar att skapa en likvärdighet i skolan”, säger hon.

”Vi får större inblick i varandras arbete”

Under läsåret med statsbidrag var lärargrupperna tydligare uppdelade utifrån vilken årskurs de undervisade i. När det under läsåret 2013/14 bara var Gefle Montessoris egna lärare som sågs, bestod gruppen av lärare som undervisade från årskurs 1 upp till årskurs 6. Det gjorde visserligen att uppgifterna från lärportalen var tvungna att anpassas en del efter vilken årskurs man undervisade i, men det gjorde inget. ”Vi fick större inblick i varandras arbete när vi arbetade kollegialt över årskurserna. När vi gjorde ungefär samma sak i olika klassrum, i flera stadier samtidigt, fick vi en röd tråd. Vi blev samkörda helt enkelt”, förklarar Anna Lusth.

Även Elisabet Enmark tycker att gruppammansättningen fungerade bra. ”Det är häftigt att alla som satt med vid träffarna undervisade i matematik i sex olika årskurser. Det gör att förståelsen ökar. Vi lär oss vart vi ska och hur vi ska komma dit.”

Kollegialt lärande på hela skolan

Sakta men säkert börjar man nu introducera kollegialt lärande bland flera av skolans lärare och målet är att hela skolan ska arbeta med kollegialt lärande, oavsett ämne. ”Vi ser att det är vägvinnande att samtala mer. Lärarna ska klara av att variera sin undervisning och det handlar inte om vi ska ha matematikböcker eller inte. Vi utvecklar oss och lär oss fler sätt att lära ut saker på. På så sätt kan vi tillgodose alla elevers behov och olika sätt att lära sig på. Det är därför Matematiklyftet har varit och är så bra”, säger Elisabet Enmark.

Satsa långsiktigt för lärarnas och elevernas skull

Hon tror att många rektorer kan vara rädda för att fortsätta med Matematiklyftet, de tror att träffarna tar all fortbildningstid. Hennes råd till andra rektorer är att ”slappna av”. Det behöver inte gå bort två timmar varje vecka till Matematiklyftet. ”Jag har lärt mig att vi måste hålla fast vid saker. Det vi utvecklar nu ska

vi fortsätta med. Tänk vad jobbigt det hade varit om vi hela tiden ändrade fokus. De som drabbas är ju till slut lärarna”, säger hon.

Hon sammanfattar även sina lärdomar efter två år med Matematiklyftet: ”Jag hoppas fler skolor fortsätter efter statsbidraget, det är först då vi kommer se en förändring. Kollegialt lärande får inte bara bli ett ord, det måste ägas av hela organisationen. Var finns lärandeprocessen om man hela tiden ändrar inriktning? Vi har valt att prioritera det här arbetssättet och tänker därför hålla fast vid det som en långsiktig satsning.”